

Tunnistetiedot poistettu

Käännös

C-317/21 - 1

Asia C-317/21

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

21.5.2021

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Tribunal d'arrondissement (Luxemburg)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

12.2.2021

Kantajat:

G-Finance SARL

DV

Vastaaja:

Luxembourg Business Registers

Välipäätös 2021TALCH02/00245, joka perustuu tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien rekisterin perustamisesta 13.1.2019 annetun lain (loi du 13 janvier 2019 instituant un Registre des bénéficiaires effectifs) 7 ja 15 §:ään

[--]

Asiassa (nro TAL-2020-10209)

asianosaiset:

- 1) Luxemburgin oikeuden mukaan perustettu rajavastuuyhtiö **G-Finance Sarl**, jonka kotipaikka sijaitsee osoitteessa [--] Luxemburg [--]
- 2) **DV**, [--] kotipaikka osoitteessa [--] Luxemburg [--],

kantajana [– –]

vastaan

taloudellinen etuyhtymä **Luxembourg Business Registers** (jäljempänä LBR), jonka kotipaikka on osoitteessa [– –] Luxemburg, [– –] tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien rekisterin (Registre des Bénéficiaires Effectifs) hallinnoijan asemassa;

vastaaajana, [– –]

[– –]

on annettu tämänpäiväisessä julkisessa istunnossa [– –] **[alkup. s. 2]**

seuraava välipäätös:

Tosiseikat

Osakeyhtiö G-Finance Sarl esitti tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien rekisterille (Registre des Bénéficiaires Effectifs, jäljempänä rekisteri) 15.11.2019 osoittamallaan kirjeellä tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien rekisterin perustamisesta 13.1.2019 annetun lain (jäljempänä 13.1.2019 annettu laki) 15 §:ään perustuvan pyynnön rajoittaa pääsyä tosiasiallista edunsaajaansa koskeviin tietoihin.

Rekisterin hallinnoijan asemassa oleva taloudellinen etuyhtymä Luxembourg Business Registers (jäljempänä LBR) hylkäsi pyynnön 30.11.2020 kirjatulla kirjeellä.

[– –]

Asianosaisten vaatimukset ja kanneperusteet

G-Finance ja DV vaativat pääasiallisesti seuraavaa:

- kumoamaan 30.11.2020 annetun hylkäyspäätöksen sekä toteamaan, että 15.11.2019 esitetty tietoihin pääsyn rajoittamista koskenut pyyntö on perusteltu;
- määräämään näin ollen DV:n eduksi suhteessa G-Financeen, että LBR rajoittaa 13.1.2019 annetun lain 3 §:ssä tarkoitettuihin tietoihin pääsyä siten, että niihin pääsevät ainoastaan kansalliset viranomaiset, luotto- ja rahoituslaitokset sekä julkista tehtävää hoitavina virkamiehinä (officier public) toimivat haaste- ja ulosottomiehet sekä notaarit kolmen vuoden ajan laskien joko tulevan määräyksen antamispäivästä, hylkäyspäätöksen antamispäivästä 30.11.2020 tai tietoihin pääsyn rajoittamista koskeneen pyynnön esittämispäivämäärästä 15.11.2019;

- määräämään, että LBR julkaisee tiedotteen, jolla ilmoitetaan tietoihin pääsyn rajoittamisesta 13.1.2019 annetun lain 15 §:n 4 momentin mukaisesti,
- tai palauttamaan asian lisätutkintaa varten LBR:ään, jotta tämä antaisi G-Financen suhteen DV:lle edullisen päätöksen tietoihin pääsyn rajoittamisesta,
- velvoittamaan LBR:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut;
- määräämään annettavan määräyksen väliaikaisesta täytäntöönpanosta ilman vakuutta.

Kantajat vaativat toissijaisesti ja ennen asiassa etenemistä käsittelyn lykkäämistä ja ennakkoratkaisukysymysten esittämistä [Euroopan unionin tuomioistuimelle, jäljempänä unionin tuomioistuin [– –]: **[alkup. s. 3]**

[– –]

[Ehdotus unionin tuomioistuimelle esitettäväksi ennakkoratkaisukysymyksiksi]

Kantajat vaativat edelleen toissijaisesti asian käsittelyn lykkäämistä ja ennakkoratkaisukysymysten esittämistä unionin tuomioistuimelle [– –]

[– –]

[– –] **[alkup. s. 4]**

[Ehdotus perustuslakituomioistuimelle esitettäväksi ennakkoratkaisukysymyksiksi]

Kantajat tuovat vaatimuksensa tueksi esille, että G-Finance on vuonna 2003 perustettu Giorgetti-konserniin kuuluva perheholdingyhtiö, jonka taloudellinen edunsaaja on DV [– –].

Kantajat eivät arvostele rekisterin toimintaperiaatetta tai tavoitteita rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnassa vaan sitä, että tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin pääsevät käsiksi kaikki direktiivin (EU) 2015/849 30 artiklan sekä 13.1.2019 annetun lain 12 §:n nojalla ilman vaatimusta oikeutetun edun osoittamisesta.

Kantajat vaativat ensisijaisesti toteamaan, että Euroopan unioni ei ole toimivaltainen antamaan säädöksiä yleisön pääsystä rekisterin tietoihin, koska tämänkaltaisilla oikeussäännöillä ei poisteta liikkumisvapauden esteitä eikä edesauteta kilpailun tuntuvien vääristymien poistamista, vaikka nämä ovat unionin toimivallan kannalta oleellisia edellytyksiä.

Kantajat vetoavat lisäksi siihen, että rekisterin sisältämien tietojen julkisuuden mahdollistavat säännökset loukkaavat Euroopan unionista tehdyn sopimuksen

(jäljempänä EU-sopimus) 5 artiklan 4 kohdassa vahvistettua suhteellisuusperiaatetta. Riidanalainen säännös on kantajien mukaan puutteellinen ja syrjivä, eikä sillä ole tehokasta vaikutusta.

Tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen julkisuus loukkaa kantajien mukaan myös tiettyjä Euroopan unionin perusoikeuskirjassa (jäljempänä perusoikeuskirja) vahvistettuja perusoikeuksia sekä liikesalaisuuden suojaa koskevaa unionin yleistä periaatetta.

On syytä huomata, että kantajien haasteessaan esittämiä perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan loukkaamista koskevia näkökohtia ei tuotu uudelleen esiin suullisessa pääkäsitelyssä, mutta kyseiset näkökohdat on jo annettu unionin tuomioistuimen arvioitavaksi useiden ennakkoratkaisukysymysten yhteydessä.

Kantajat huomauttavat, että yhtiöiden tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia ja siten osakkaita koskevien tietojen paljastaminen loukkaa liikesalaisuutta, koska kilpailijat voisivat tällöin päätellä ja saada selville siitä, millä markkinoilla yritykset toimivat, ja siten päätellä yritysten vahvuudet ja heikkoudet tai voimasuhteet. Yhtiön pääomaliikkeiden nimettömyys ei olisi enää turvattu, mikä on omiaan loukkaamaan liikesalaisuutta.

Tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen julkisuus loukkaa kantajien mukaan edelleen myös elinkeinovapauden takaavaa perusoikeuskirjan 16 artiklaa siinä mielessä, että tällöin olisi mahdollista selvittää elinkeinotoiminnan järjestäytymistapa, ja suuri yleisö pääsisi käyttämään aggressiivisia tiedonurkintakeinoja [alkup. s. 5] ja vaikuttamisen strategioita, mikä johtaisi yhtiöiden taloudellisen valvonnan yleistymiseen ja niiden investointistrategioiden paljastumiseen.

Tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen julkisuus johtaa siten kantajien mukaan elinkeinovapauden ja samalla yhtenäismarkkinoiden perustana olevien neljän perusvapauden eli tavaroiden, henkilöiden, pääomien ja palvelujen vapaan liikkuvuuden loukkaamiseen.

Kantajat väittävät edelleen, että myös kokoontumis- ja yhdistymisvapautta koskevan, peruskirjan 12 artiklan 1 kohtaa on loukattu, koska tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen julkisuus toimisi jarruna yhtiöiden investoinneille.

Kantajat vaativat toteamaan, että perusoikeuskirjan 20 artiklaan perustuvaa yhdenvertaisen kohtelun periaatetta on loukattu siltä osin kuin yhtiöitä ja muita oikeushenkilöitä kohdellaan eri tavoin kuin trusteja tai fidusiaareja, koska tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin pääsy sallitaan ”kaikille oikeutetun edun osoittaville luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille”. Oikeushenkilöiden välinen eriarvoinen kohtelu ei kantajien mukaan ole perusteltavissa.

Perusoikeuksien sekä yksityis- ja perhe-elämän ja henkilötietojen suojan kunnioittamisen rajoittaminen taas on perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohtaan sisältyvien vaatimusten vastaista erityisesti siksi, että rajoittaminen loukkaa suhteellisuusperiaatetta.

Perusoikeuksien rajoittaminen ei ole oikeasuhteista eikä tarpeellista eikä sillä edistetä direktiiviin perustuvien tavoitteiden, kuten rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan, saavuttamista.

Rekisterin hallinnoijan asemassa oleva LBR jättää asiaa käsittelevän tuomioistuimen harkintaan, onko tarpeen esittää ennakkoratkaisukysymyksiä unionin tuomioistuimelle.

Arviointi

Edellä mainitun 13.1.2019 annetun lain 15 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa: ”Rekisteröity yhteisö tai tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja voivat tapauskohtaisesti ja jäljempänä mainituissa poikkeuksellisissa olosuhteissa pyytää hallinnoijalle esitetyllä asianmukaisesti perustellulla pyynnöllä 3 §:ssä tarkoitettuihin tietoihin pääsyn rajoittamista siten, että niihin pääsevät ainoastaan kansalliset viranomaiset, luotto- ja rahoituslaitokset sekä julkista tehtävää hoitavina virkamiehinä toimivat haaste- ja ulosottomiehet sekä notaarit, jos tietoihin pääsy saattaisi tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan alttiiksi suhteettomalle petoksen, sieppauksen, kiristyksen, häirinnän, väkivallan tai pelottelun uhkalle tai jos tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja on alaikäinen tai muuten rajoitetusti oikeustoimikelpoinen.”

LBR:n ja epäämispäätöksen riitauttamistapauksessa myös tribunal d’arrondissementin kaupallisen jaoston puheenjohtajana toimivan lainkäyttövirkamiehen on edellä mainitun pykälän yhteydessä tutkittava tapauskohtaisesti ja subjektiivisten näkökohtien valossa rekisteriin pääsyn rajoittamiseen oikeuttavien poikkeuksellisten olosuhteiden olemassaolo. **[alkup. s. 6]**

On syytä vielä todeta, että [– –] Tribunal d’arrondissement de Luxembourg, [– –] on jo aiemmin esittänyt useita ennakkoratkaisukysymyksiä samojen vaatimusten yhteydessä vireille saatetussa asiassa, joka koski käsitteiden ”poikkeukselliset olosuhteet”, ”riski” ja ”suhteeton” tulkintaa 13.1.2019 annetun lain puitteissa; mainitut kysymykset esitetään seuraavassa:

[– –]

[– –] **[alkup. s. 7]** [– –]

[– –]

[– –] **[alkup. s. 8]** [– –]

[Unionin tuomioistuimelle asiassa C-37/20 esitettyjen ennakkoratkaisukysymysten sanamuoto]

Unionin tuomioistuimelle on lisäksi esitetty 13.10.2020 annetun välipäätöksen perusteella seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

[– –]

[– –] **[alkup. s. 9]**

[– –]

[– –] **[alkup. s. 10]**

[– –]

[Unionin tuomioistuimelle asiassa C-601/20 esitettyjen ennakkoratkaisukysymysten sanamuoto]

Kantajien c alakohdassa esittämä ennakkoratkaisukysymys on jo välitetty unionin tuomioistuimelle eikä sitä näin ollen esitetä uudelleen, mutta muita ehdotuksia ennakkoratkaisukysymyksiksi ei ole vielä toimitettu unionin tuomioistuimeen.

Todettakoon kuitenkin, että a alakohdassa esitetty kysymys – joka liittyy väitteeseen siitä, ettei Euroopan unionilla ole toimivaltaa antaa säädöksiä oikeudesta päästä tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin, koska tämänkaltaisella toimenpiteellä ei pyritä poistamaan liikkumisvapauden esteitä tai edesauttamaan kilpailun tuntuja vääristymiä – ei ole perusteltu.

Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunta kuuluu kiistatta Euroopan unionin toimivaltaan EU-sopimuksen ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (EUT-sopimus) perusteella. Euroopan unionin toimivaltaan ei vaikuta se seikka, että direktiivin säännös, **[alkup. s. 11]** jonka piiriin kyseinen toimivalta aineellisesti kuuluu, on mahdollisesti ristiriidassa Euroopan unionia ohjaavien perusperiaatteiden kanssa.

Edellä b alakohdassa esitetty kysymys koskee juuri SEU 5 artiklan 4 kohdassa vahvistettua suhteellisuusperiaatetta; mainitussa kohdassa todetaan, että ”suhteellisuusperiaatteen mukaisesti unionin toiminnan sisältö ja muoto eivät saa ylittää sitä, mikä on tarpeen perussopimusten tavoitteiden saavuttamiseksi”.

Vuoden 2018 direktiivin johdanto-osan 30 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa: ”Tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen julkisuuden ansiosta kansalaisyhteiskunnalla, esimerkiksi lehdistöllä tai kansalaisjärjestöillä, on paremmat mahdollisuudet tutkia tietoja, mikä parantaa osaltaan luottamusta liiketoimien ja rahoitusjärjestelmän rehellisyyteen. Tämä voi myös auttaa torjumaan yhtiöiden ja muiden oikeushenkilöiden sekä oikeudellisten järjestelyjen

väärinkäyttöä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen paitsi siksi, että se helpottaa tutkimuksia, myös maineeseen liittyvistä syistä, kun tosiasialliset omistajat ja edunsaajat olisivat kaikkien niiden tiedossa, jotka suorittavat liiketoimia. Tietojen julkisuuden ansiosta finanssilaitosten sekä tällaisten rikosten torjuntaan osallistuvien viranomaisten, myös kolmansien maiden viranomaisten, on helpompi saada tiedot ajallaan ja tehokkaasti. Näiden tietojen julkisuus auttaisi myös rahanpesun, siihen liittyvien esirikosten ja terrorismin rahoituksen tutkinnassa.”

Samana direktiivin johdanto-osan 35 perustelukappaleessa täsmennetään seuraavaa: ”Tehostettu julkinen valvonta tukee osaltaan toimintaa, jonka avulla ehkäistään oikeushenkilöiden ja oikeudellisten järjestelyjen väärinkäyttöä esimerkiksi veronkiertoon. Sen vuoksi on olennaisen tärkeää, että tiedot pysyvät saatavilla kansallisten rekistereiden ja rekistereiden yhteenliittämijärjestelmän kautta vähintään viiden vuoden ajan siitä, kun trustin tai vastaavanlaisen oikeudellisen järjestelyn tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen rekisteröinnin perusteita ei enää ole olemassa. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava säätää laissa tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen, myös henkilötietojen, käsittelystä muita tarkoituksia varten, jos tällainen käsittely on yleistä etua koskevan tavoitteen mukainen ja muodostaa demokraattisessa yhteiskunnassa välttämättömän ja tavoiteltuun oikeutettuun päämäärään nähden oikeasuhteisen toimenpiteen.”

Rekisteriin sisältyvien tietojen julkisuutta koskevat säännökset ovat käsiteltävässä asiassa osa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa. Ei kuitenkaan ole näytetty täydellä varmuudella toteen, millä perusteilla rekisterin mahdollisimman laaja avaaminen suurelle yleisölle varsinkin ilman rekisteröitymisvelvollisuutta tai maksamatta rekisteriin pääsemisen edellyttämiä maksuja olisi tarpeen asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Kantajat haluavat näin ollen täysin perustellusti esittää unionin tuomioistuimelle kysymyksen säädettyjen toimenpiteiden oikeasuhteisuudesta asetettuun päämäärään nähden, joten riidanalainen kysymys on aiheellista saattaa unionin tuomioistuimen arvioitavaksi.

Perusoikeuskirjan 12 artiklassa todetaan seuraavaa: ”Jokaisella on oikeus rauhanomaiseen kokoontumisvapauteen ja yhdistymisvapauteen kaikilla tasoilla erityisesti [alkup. s. 12] poliittisessa, ammattiyhdistys- ja yhteiskunnallisessa toiminnassa, mihin sisältyy, että jokaisella on oikeus perustaa yhdessä muiden kanssa ammattiyhdistyksiä ja liittyä niihin etujensa puolustamiseksi.”

Kantajat katsovat, että tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen paljastaminen suurelle yleisölle toimii jarruna yhtiöiden ja muiden oikeushenkilöiden investoinneille. Kantajat perustavat arvionsa unionin tuomioistuimen 16.6.2020 antamaan tuomioon (C-78/18), jossa todettiin, että

kansallinen lainsäädäntö, jolla ulkomaista tukea saaville järjestöille asetetaan rekisteröintiin liittyviä systemaattisia velvoitteita, on omiaan vähentämään ulkomailla asuvien lahjoittajien halukkuutta osallistua rahoitukseen ja rajoittamaan siten oikeutta yhdistymisvapauteen.

On aiheellista huomata, että oikeus yhdistymisvapauteen on ”yksi demokraattisen ja moniarvoisen yhteiskunnan kulmakivistä, koska se mahdollistaa sen, että kansalaiset voivat toimia yhdessä aloilla, joilla on yleistä merkitystä, ja tällä tavoin myötävaikuttaa yhteiskuntaelämän moitteettomaan toimintaan” (tuomio 18.6.2000, komissio v. Unkari, C-78/18, 110-114 kohta; [–]).

G-Financen kaltaisen kaupallisen yhtiön tavoitteena ei ole toimia yhteisen edun vaan sen osakkaiden ja tosiasiallisten edunsaajien edun mukaisesti. Tästä voidaan päätellä, että yhdistymisvapaus ei koske kaupallisia yhtiöitä, joten perusoikeuskirjan 12 artiklan väitetty loukkaaminen on hylättävä, ja siihen liittyvää ennakkoratkaisukysymystä ei ole tarpeen esittää unionin tuomioistuimelle.

Perusoikeuskirjan 16 artiklan mukaan ”elinkeinovapaus tunnustetaan yhteisön oikeuden sekä kansallisten lainsäädäntöjen ja käytäntöjen mukaisesti”.

Kantajat toteavat, että rekisteriin sisältyviin tietoihin pääsyä koskevat riidanalaiset säännökset loukkaavat elinkeinovapautta, koska kuka tahansa voisi tutkia ja tarkastella yhtiöiden ja muiden oikeushenkilöiden osakkuusrakenteita ja saada selvyyden niiden elinkeinotoiminnan järjestämistavasta. Tämänkaltaisiin tietoihin pääsyn ansiosta voitaisiin etenkin selvittää ajankohta, jolloin luonnollisista henkilöistä tulee yhtiöiden osakkaita tai jolloin ne luopuvat osakkuudesta, mikä mahdollistaisi aggressiivisen tietojenurkinnan ja vaikuttamisen strategiat. Tässä mielessä tietoihin pääsy rajoittaa yrittäjyyttä.

Elinkeinovapaudella on unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön valossa hyvin laaja potentiaalinen soveltamisala, joka pitää sisällään ”yrityksellä olevan oikeuden voida vapaasti määrätä sen käytettävissä olevista taloudellisista, teknisistä ja rahoituksellisista resursseista sen vastuun rajoissa, joka sillä on omista toimistaan” (tuomio 27.3.2014, UPC Telekabel Wien, C-314/12, 49 kohta; Europe 2014; tiedote 229, L. Idot) sekä sopimusvapauden perusteella myös ”taloudellisen yhteistyökumppanin valinnan vapauden sekä vapauden hinnoitella suorite” (tuomio 22.1.2013, Sky Österreich, asia C-283/11, 42 ja 43 kohta; GADLF nro 26, 4 §).

Perusoikeuskirjan 17 artiklassa vahvistetun omistusoikeuden suojan tavoin elinkeinovapauden laaja-alaista sovellettavuutta kaventaa kuitenkin sen suhteellisen vähäinen merkitys yleiseen etuun nähden. **[alkup. s. 13]**

Unionin tuomioistuimen vahvistaman muotoilun mukaan mainittua oikeutta ”on arvioitava sen tehtävän perusteella, joka sillä on yhteiskunnassa”, ja ”[– – käyttämistä voidaan rajoittaa, kunhan rajoitukset tosiasiallisesti palvelevat yleisen edun mukaisia tavoitteita eikä niillä puututa perusoikeuksiin tavoitellun

päämäärän kannalta suhteettomasti ja tavalla, jota ei voida hyväksyä ja jolla loukattaisiin näin suojattujen oikeuksien keskeistä sisältöä” (ks. esim. tuomio 15.1.2013, Krizan, asia C-416/10, 113 kohta) (JurisClasseur Europe Traité Fasc. 160: Euroopan unionin perusoikeuskirja, nro 59 ja sitä seuraavat nrot).

Elinkeinovapauden väitettyä loukkaamista koskeva ennakkoratkaisukysymys koskeekin todellisuudessa edellä käsiteltyä suhteellisuusperiaatetta.

Todettakoon vielä, että unionin tuomioistuimelle on tyhjentävyyden nimissä syytä esittää perusoikeuskirjan 16 artiklan loukkaamista koskeva ennakkoratkaisukysymys.

Perusoikeuskirjan 20 artiklassa todetaan, että ”kaikki ihmiset ovat yhdenvertaisia lain edessä”, kun taas 21 artiklassa ”kielletään kaikenlainen syrjintä, joka perustuu sukupuoleen, rotuun, ihonväriin tai etniseen taikka yhteiskunnalliseen alkuperään, geneettisiin ominaisuuksiin, kieleen, uskontoon tai vakaumukseen, poliittisiin tai muihin mielipiteisiin, kansalliseen vähemmistöön kuulumiseen, varallisuuteen, syntyperään, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen tai muuhun sellaiseen seikkaan”.

Kantajien mukaan edellä mainittuja periaatteita on loukattu sen tosiasian valossa, että vuoden 2018 direktiivillä luodaan eriarvoinen kohtelu yhtäältä yhtiöiden ja muiden oikeushenkilöiden sekä toisaalta fidusiaarien tai trustien sekä sellaisten oikeudellisten konstruktioiden välillä, joiden rakenne tai tehtävät muistuttavat fidusiaarien tai trustien rakennetta tai tehtäviä, mutta fidusiaarien tai trustien tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin rekistereihin pääsy rajoitetaan kaikkiin oikeutetun edun osoittaviin luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin.

Koska myös fidusiaareja tai trusteja voidaan käyttää rahanpesuun tai terrorismin rahoittamiseen, eriarvoinen kohtelu rekistereihin pääsyssä ei ole perusteltua ja loukkaa näin ollen yhdenvertaisuuden periaatetta.

Unionin tuomioistuimelle on tarpeen esittää ennakkoratkaisukysymys sillä perusteella, että tarve kohdella eri tavoin edellä mainittuja kahta toimijaryhmää ei ole täsmällisesti perusteltavissa.

Kantajat vetoavat lopuksi liikesalaisuuden suoja koskevan unionin oikeuden yleisen periaatteen loukkaamiseen ja väittävät, että kyseinen periaate on eräässä mielessä rinnastettavissa oikeushenkilöiden oikeuteen yksityiselämänsä kunnioittamiseen ja riidanalaisilla säännöksillä loukataan tätä oikeutta.

Unionin tuomioistuin on tunnustanut liikesalaisuuksien suojan yleiseksi periaatteeksi (ks. tuomio 24.6.1986, AKZO Chemie ja AKZO Chemie UK v. komissio, 53/85, Kok. 1965, s. 28, sekä tuomio 19.5.1994, SEP v. komissio, C-36/92 P, Kok. 1992, s. 1-1911, 37 kohta).

Siltä osin kuin oikeushenkilöiden tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot ovat omiaan tarjoamaan suurelle yleisölle tietoja osakkaista ja [alkup. s. 14] yhtiöiden sisäisistä valtapeleistä, riidanalainen ennakkoratkaisukysymys on aiheellista saattaa unionin tuomioistuimen arvioitavaksi.

Näillä perusteilla:

[– –] tribunal d’arrondissement de Luxembourg on päättänyt kontradiktorisessa menettelyssä

[– –]

lykätä asian käsittelyä ja esittää Euroopan unionin tuomioistuimelle seuraavat kysymykset:

”Ovatko rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen annetun direktiivin (EU) 2015/849 ja direktiivien 2009/138/EY ja 2013/36/EU muuttamisesta 30.5.2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/843 säännöksiä ja erityisesti sen 1 artiklan 15 kohdan – jolla muutetaan rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen 20.5.2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849, sellaisena kuin se on muutettuna mainitulla direktiivillä (EU) 2018/843, 30 artiklaa – c alakohtaa, siltä osin kuin niillä mahdollistetaan ”suuren yleisön” pääsy yhtiöiden ja muiden oikeushenkilöiden tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin,

pätemättömiä sillä perusteella, että niillä:

- a) loukataan erityisesti SEU 5 artiklan 4 kohdassa vahvistettua suhteellisuusperiaatetta, ja/tai
- b) loukataan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 16 artiklaa (elinkeinovapaus), ja/tai
- c) loukataan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 20 artiklaa (yhdenvertaisuus lain edessä) ja 21 artiklaa (syrjintäkielto), ja/tai
- d) unionin oikeuteen sisältyvää liikesalaisuuden suojaa?”

[– –]